

29. பொன்னவீர் மேனி

வேறு அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

பொன்னவீர் மேனி வேண்மண் பொருண்மகள் கேட்க வில்லை
மன்னில மதிக்குஞ் சித்தி வரங்களைக் கேட்க வில்லை
சென்னிக ணெருங்க வீழ்ந்து தேவர்கள் பரவுன் பாதந்
தன்னையே கேட்டே னீதான் றயவுகூர்ந் தளித்தி லாயே.

பொன் அவீர் மேனி வேள் மண் பொருள் மகள் கேட்கவில்லை
மன் நிலம் மதிக்கும் சித்தி வரங்களைக் கேட்கவில்லை
சென்னிகள் நெருங்க வீழ்ந்து தேவர்கள் பரவுஉன் பாதம்
தன்னையே கேட்டேன் நீ தான் தயவு கூர்ந்து அளித்திலாயே.

பொன் போலும் ஒளிவிளங்கும் திருமேனியுடைய வேட்பரமனே!
நான் மண், பொன், பெண் ஆகியவற்றை உன்னிடம் கேட்கவில்லை;

நிலைபெற்ற இவ்வுலகம் மதிக்கும் எண்வகைச் சித்திகளாகிய வரங்களையும் கேட்கவில்லை; தம் சிரசுகள் நெருங்கத் தேவர்கள் வீழ்ந்து வணங்கும் உன் திருவடி தன்னையே கேட்டேன்! நீதான் அன்பு கூர்ந்து எனக்கு அளித்திலாயே! 1

இருள்செறி யிரவில் விண்ணோங் கிருப்பைசூழ் தோப்பி னூடு
விரிதலை வெள்ளி யாங்கு வீழுவல் வொளியைப் பார்த்து
மருண்மருட் செயலோ பச்சை மயிலிறை வரவோ வென்னா
வெருவியுண் மகிழ்ந்து பின்னே மெய்யறிந் தகநொந் தேனே.

இருள்செறி இரவில் விண்ணுக்கு இருப்பை சூழ் தோப்பின் ஊடு
விரிதலை வெள்ளி ஆங்கு வீழ் அவ் ஒளியைப் பார்த்து
மருள் மருள் செயலோ பச்சை மயில் இறை வரவோ என்னா
வெருவி உள் மகிழ்ந்து பின்னே மெய் அறிந்து அகம் நொந்தேனே.

இருள் செறிந்த இரவில், வானளாவி வளர்ந்த இருப்பை மரங்கள் சூழ்ந்த தோப்பின் ஊடே பெரிய வெள்ளியாகிய நட்சத்திரம் வீழ்ந்தது; அந்த ஒளியைப் பார்த்து மாயையின் மயக்கும் செயலோ, பச்சை மயிலின் தலைவன் முருகன் வருகையோ என்று அச்சம் கொண்டேன்; மகிழ்ந்தேன். பின்பு அது முருகன் வருகை அன்று, வெள்ளியின் வீழ்ச்சி என்ற உண்மையை உணர்ந்தேன்; அதனால் மனம் வருந்தினேன்! 2

இருளொளி முன்னே நில்லா தெரிமுன்னே நுரைநில் லாது
பொருண்முனே பொய்தா னில்லா தென்றறி சரதம் போலுன்
அருண்முனே வினைநில் லாதென் றறிந்தவர் விரும்பு மந்தத்
தெருளருள் பெறுவா னானுந் தேடியுள் ளுடைந்தேன் வேலோய்.

இருள் ஒளி முன்னே நில்லாது எரிமுன்னே நுரை நில்லாது
பொருள் முனே பொய்தான் நில்லாது என்று அறி சரதம் போல் உன்
அருள் முனே வினைநில்லாது என்று அறிந்தவர் விரும்பும் அந்தத்
தெருள் அருள் பெறுவான் நாணும் தேடி உன் உடைந்தேன் வேலோய்.

இருளானது ஒளி முன்னே நில்லாது மறைந்துபோகும்; நெருப்பின் முன்னே வெண்ணெய் நிலைபெறாது உருகிவிடும்; மெய்யின் முன்னே பொய் நிற்காது என்று அறிகின்ற உண்மை போல, உன் திருவருள் முன்னே வினை நிற்காது என்று அறிந்தவன்

விரும்பும், அந்தத் தெளிவான திருவருளைப் பெறுவதற்கு நானும் தேடிக்கிடைக்காமையினால் மனம் உடைந்தேன் வேலோனே! 3

வீட்டினை யவாமெய் யன்பர் விருப்பறிந் தருளும்
வள்ளால்

பாட்டொடு பழிச்சென் னோக்கப் பரிசுங்கண் டருளல் வேண்டும்
தாட்டிய வலதீண் டேதுந் தந்தருள் புரியோ நாமுன்
பாட்டிலே போவென் றோர்சொற் பணிக்கினு நலமே யன்றே.

வீட்டினை அவா மெய் அன்பர் விருப்பு அறிந்து அருளும் வள்ளால்
பாட்டொடு பழிச்சு என் னோக்கப் பரிசும் கண்டு அருளல் வேண்டும்
தாட்டிய அலது ஈண்டு ஏதும் தந்து அருள் புரியோம் நாம் உன்
பாட்டிலே போ என்று ஓர் சொல் பணிக்கினும் நலமே அன்றே.

வீடுபேற்றைப் பெற ஆசைப்படும் மெய்யன்பர்தம்
விருப்பத்தையறிந்து அதனை அருளும் வள்ளலே! உன்னைப்
புகழ்ந்து பாடல் புனைவதுடன், உன்னைத் துதிக்கும் என்
நோக்கத்தில் ஏழ்மையை நீ அறிந்துகொண்டு அருள்புரிதல்
வேண்டும்; மன உறுதி அல்லது இங்கு ஏதும் தந்து உனக்கு
அருள்புரியோம் நாம்; “நீ உன் பாடல் இயற்றும் செயலையே
தொடர்ந்து செய்” என்று ஓர் சொல் கட்டளையாக இட்டாலும் அது
எனக்கு நல்லதேயன்றோ? 4

உன்னைநா னாடி நாடி யொருபய னறியே னேழை
என்னதான் செய்வே னிஃதை யெவரிட மிசைப்பே னீண்டுப்
பின்னையோர் புகலுங் காணேன் பெரியிறை யுனையல் லாமல்
எந்நிலங் களினு முண்டோ வியம்புதி யிகல்வேன் மன்னே.

உன்னை நான் நாடி நாடி ஒரு பயன் அறியேன் ஏழை
என்னதான் செய்வேன் இஃதை எவரிடம் இசைப்பேன் ஈண்டுப்
பின்னை ஓர் புகலும் காணேன் பெரி இறை உனை அல்லாமல்
எந்நிலங்களினும் உண்டோ இயம்புதி இகல்வேல் மன்னே.

வலிய வேற்படை ஏந்திய அரசே! உன்னை நான் தேடித்தேடி
இதுவரை ஒரு பயனையும் அறியேன்; அறிவில் ஏழையான நான்
என்னதான் செய்வேன்? இந்தத் துன்பத்தை எவரிடம் சொல்வேன்?
இதற்குப் பிறகு ஒரு புகலும் காணேன்! உன்னையல்லால்
பெரிய இறைவன் எவ்வுலகிலேனும் உண்டோ? கூறுவாயாக! 5

4. தாட்டியம் = உறுதி; “தார்ட்யம்” வடமொழி.

வன்மனத் தார்கள் கண்ணும் வறுமையைச் சிறிது நேரம்
தன்மையொ டுரைத்தா லன்னோர் சல்லியொன் றேனு மீவார்
என்னுடை யெளிமை யெல்லா மியம்பியு மெவள வேனும்
உன்மன மிரங்கா தென்னை யோதறு முகத்தெம் மானே.

வன் மனத்தார்கள் கண்ணும் வறுமையைச் சிறிது நேரம்
தன்மை ஒரு உரைத்தால் அன்னோர் சல்லி ஒன்றேனும் ஈவார்
என்னுடைய எளிமை எல்லாம் இயம்பியும் எவளவேனும்
உன் மனம் இரங்காது என்னை ஒது அறுமுகத்து எம்மானே.

ஆறுமுகத்து எம்பெருமானே! வலிய மனமுடையவர்
களிடத்தில்கூட என் வறுமையைச் சிறிது நேரம் சொல்லும்
முறையுடன் சொன்னால், அவர்கள் ஒரு சல்லிக் காசாவது
ஈவார்கள்; என்னுடைய எளிய நிலை முழுவதும் உன்னிடம்
சொல்லியும் சிறிதேனும் உன் மனம் இரங்காமலிருப்பதற்கு
என்ன காரணம்? கூறியருள்வாயாக! 6

நாளுரை கூறிக் கூறி நடுவழி விடுவா னென்றோர்
கோளறு குமர வேணின் குளிர் திரு வுளத்தே முன்னி
ஆளருள் கொடாது வாளா விருப்பைகொ டடியே னுன்றன்
தாளிணை வலித்தே சாவேன் சரதமீ தறிந்து கொள்ளே.

நாள் உரை கூறிக் கூறி நடுவழி விடுவான் என்றுஓர்
கோள் அறு குமரவேள் நன் குளிர் திருவுளத்தே முன்னி
ஆள் அருள் கொடாது வாளா இருப்பை கொல் அடியேன் உன்றன்
தாள் இணை வலித்தே சாவேன் சரதம் ஈது அறிந்து கொள்ளே.

நாளும் உன்னைப் புகழ்ந்து கூறிக் கூறி, நடுவழியில் உன்னை
மறந்துவிடுவான் இவன் என்று கோள்களால் வரும் தீங்கினை
ஒழிக்கும் குமரவேள், உன் குளிர்ந்த திருவுள்ளத்தில் நினைத்து
அடிமை என்று அருள்புரியாமல் சும்மா இருப்பையோ? அடியேன்
உன்றன் இரு திருவடிகளை நினைத்துக் கொண்டே சாவேன்!
இஃது உண்மையாகும்! நீ அறிந்து கொள்வாயாக! 7

இப்படிப் பலகோ டித்து மிரங்கில னவன்றா னென்னாக்
கப்புறு கருத்துக் கொள்வா னமக்குமோர் கவலின் றென்றுள்
ஒப்பறு மிதயத் துள்ளே யறுதிசெய் தொளித்துக் கொண்டாய்
துப்படி யீந்தா லன்றித் தொலையுங்கொ லெனத வாவே.

இப்படிப் பல கோடித்தம் இரங்கிலன் அவன்தான் என்னாக்
கப்புறு கருத்துக் கொள்வான் நமக்கும் ஒர் கவல் இன்று என்று உன்
ஒப்பறம் இதயத்துள்ளே உறுதி செய்து ஒளித்துக் கொண்டாய்
துப்புஅடி ஈந்தால் அன்றித் தொலையும் கொல் எனது அவாவே.

இவ்வாறு பல சொல்லியும் இவன் இரக்கம் கொள்ளவில்லையே
என்று பல தவறான கருத்துக் கொள்வான்; அதனால் நமக்கு
ஒரு துன்பமும் இல்லை என்று உன்னுடைய ஒப்பில்லா
இதயத்தின் உள்ளே உறுதிசெய்து நீ உன்னை ஒளித்துக்
கொண்டாய்! உனது தூய திருவடியை எனக்கு ஈந்தாலன்றி எனது
ஆசை தொலையுமோ? 8

நடத்தைநேர் போதா திந்நா ணாமருள் புரியோ மென்றோ
விடத்தையுண் டவர்தாந் தந்த விமலவுண் ணினைப்பா யென்னைக்
கடத்தினுள் விளக்குப் போலக் கடத்தினு ளமைத்தாய் செய்யுந்
திடத்தைநீ புரப்பா யேனான் நேர்வதிற் றடையென் கொல்லோ.

நடத்தை நேர் போதாது இந்நாள் நாம் அருள் புரியோம் என்றோ
விடத்தை உண்டவர் தாம் தந்த விமல உள் நினைப்பாய் என்னைக்
கடத்தினுள் விளக்குப் போலக் கடத்தினுள் அமைத்தாய் செய்யும்
திடத்தை நீ புரப்பாயேல் நான் தேர்வதில் தடை என் கொல்லோ.

இவன் நடத்தை சரியாகாது. ஆகையால், இந்நாளில்
இவனுக்கு நாம் அருள் புரியமாட்டோம் என்றோ நஞ்சை உண்டவர்
பெற்ற மலமற்றவனே நீ திருவுளத்தில் நினைப்பாய்! என்னைக்
குடத்தினுள் இட்டவிளக்குப் போல இத்தூல உடம்பினுள் நான்
தேர்வதில் தடை என்ன? ஒன்றுமில்லையன்றோ? 9

பையலோ டிணங்கே லென்னும் பழமொழிப் படியோ வுன்றன்
துய்யமெய் யுளத்து ஞள்கித் தோன்றிடா திருப்பாய் நல்ல
மெய்யுணர் வாய மேலும் பையலென்றுள்க லாங்கொல்
செய்யத் வரைப்பே ரெந்தை தெய்வமே கருணை செய்யே.

பையலோடு இணங்கேல் என்றும் பழமொழிப் படியோ உன்றன்
துய்ய மெய் உளத்துள் ளள்கித் தோன்றிடாது இருப்பாய் நல்ல
மெய் உணர்வு ஆய மேலும் பையல் என்று உள்கலாம் கொல்
செய்யத் வரைப்பேர் எந்தை தெய்வமே கருணை செய்யே.

சிறுவனோடு நட்புக் கொள்ளேல் என்னும் பழமொழிப்படியோ
 உன்னுடைய தூய மெய்யான திருவுளத்து நினைத்து என் முன்னே
 தோன்றிடாது இருப்பாய்? சிவந்த நெருப்பு மலையின் பெயர் ஆகிய
 அருணகிரிநாதர் எனும் எம் தந்தையாகிய தெய்வமே! கருணை
 காட்டுவாயாக!

10

